

2006. szeptember 28., csütörtök

P6_TA(2006)0388

Az EU gazdasági és kereskedelmi kapcsolatai Indiával

Az Európai Parlament állásfoglalása az EU és India közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról (2006/2034(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU és India közötti stratégiai partnerségről szóló 2005. szeptember 7-i közös cselekvési tervre, és különösen annak a kereskedelem és a befektetések fejlesztéséről szóló részére,
 - tekintettel a 2005. szeptember 18–20-i hyderabadi 9. India-EU kerekasztal következtetéseire,
 - tekintettel az EU és Kína közötti kereskedelmi kapcsolatok kilátásairól szóló 2005. október 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾),
 - tekintettel 2005. szeptember 29-i állásfoglalására az EU és India közötti kapcsolatokról: stratégiai partnerség ⁽²⁾),
 - tekintettel 2005. december 1-i véleményére a közegészségügyi problémákkal küzdő országokba történő kivitelre szánt gyógyszeripari termékekkel kapcsolatos szabadalmak kényszerengedélyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról ⁽³⁾),
 - tekintettel a TRIPS és a közegészségügy tárgyában 2005. november 29-én elfogadott WTO határozatra,
 - tekintettel az Európai Unió megállapodásaiban szereplő emberi jogi és demokráciazáradekról szóló 2006. február 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾),
 - tekintettel a George W. Bush elnök 2006. március 2-i indiai látogatása során elfogadott, a stratégiai partnerség következő állomásáról és a polgári nukleáris egyezményről szóló 2004-es India-Egyesült Államok megállapodásra,
 - tekintettel a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről szóló 2006. április 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾),
 - tekintettel a 2006. április 6-án Újdelhiben tartott EU-India energia-csúcstalálkozóra,
 - tekintettel a dél-ázsiai országokkal és a Dél-Ázsiai Regionális Együttműködési Szövetséggel (SAARC) fenntartott kapcsolatokért felelős európai parlamenti küldöttség 2006. áprilisában Újdelhiben és Pandzsábban tett látogatására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0256/2006),
- A. mivel az EU és India a világ legnagyobb működő demokráciái, és mivel a pluralizmus és a jogállamiság tekintetében fennálló alkotmányos elkötelezettségük elősegíti a következetességet és folyamatosságot kereskedelmi és gazdasági kapcsolataikban, miközben jogbiztonságot nyújt a befektetésekhez, valamint hozzájárul a regionális és globális stabilitáshoz,
- B. mivel a közös cselekvési terv a kereskedelemről és gazdaságpolitikáról folyó párbeszéd és együttműködés keretében végrehajtandó átfogó intézkedések sorát tartalmazza, azonban hiányoznak belőle a prioritások és határidők meghatározásai,

⁽¹⁾ HL C 233. E, 2006.9.28., 103. o.

⁽²⁾ HL C 227. E, 2006.9.21., 589. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek P6_TA(2005)0454.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek P6_TA(2006)0056.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek P6_TA(2006)0123.

2006. szeptember 28., csütörtök

- C. mivel India legnagyobb közvetlen külföldi befektetési forrása (FDI) az EU, 2004-ben 1100 millió EUR összegű volt a tőkeáramlás, és mivel az Indiából az EU-ba érkező FDI a 2002-es 140 millió EUR-ról 2003-ban 600 millió EUR-ra nőtt,
- D. mivel az EU-tagállamok az indiai export 22,4 és az import 20,8%-át bonyolítják, és mivel az EU és India közötti kereskedelem volumene 1980 és 2004 között 4 400 millió EUR-ról 33 200 millióra növekedett, 2003 és 2004 között pedig 16,9%-kal nőtt,
- E. mivel számottevő a kiegyensúlyozatlanság az EU és India közötti kereskedelem relatív szintjében; mivel bár India kereskedelmének 21%-át az EU-val bonyolítja, India részesedése az EU kereskedelméből kevesebb, mint 1%, és míg az EU India legnagyobb kereskedelmi partnere, India csak 10. az EU rangsorában,
- F. mivel az indiai gazdaság átlagosan évente 6%-kal nőtt az elmúlt évtizedben, és mivel 7–8%-os növekedési arány várható az elkövetkezendő évtizedben,
- G. mivel az alacsony hatékonyságú pénzügyi szektor gátolja Indiát a 8%-os mértékű növekedési ütem fenntartásában,
- H. mivel méretével, lakosságával és az elmúlt két évtized gazdasági fejlődésével India a globális gazdaságra és biztonságra hatást gyakorolni képes felemelkedőben levő regionális hatalom és a világ egyik nukleáris hatalma, és így a többoldalú fórumokon, például az Egyesült Nemzetek Szervezetében, a Kereskedelmi Világszervezetben vagy a Nemzetközi Atomenergia-ügynökségben, valamint az ázsiai regionális szervezetekben, nevezetesen a SAARC és az ASEAN keretében nagyobb szerepet játszik,
- I. mivel az indiai expanzió pozitív lehetőségeket hordoz, ugyanakkor jogos aggodalmakat is ébreszt az EU iparának néhány ágazata számára, ami exportja gazdasági és kereskedelmi igazgatásának érdekében uniós szintű politikai koordinációt és együttműködést tesz szükségessé,
- J. mivel, ha fennmarad a népesség jelenleg 2%-os növekedési rátája, 2025-re India lakossága eléri az 1,4 milliárdot, és Kínával versenyben a világ legnépesebb országa lesz,
- K. mivel 2020-ban a nyugat-európai átlagéletkor 45, míg az indiai csak 29 év lesz; mivel a jelenlegi demográfiai trendek következményeként az EU növekedési potenciálja 2020-ra óhatatlanul csökken; mivel, ezzel ellentétben India legfontosabb komparatív előnye a bőségesen rendelkezésre álló fiatal, képzett, angolul beszélő, olcsó munkaerő lesz,
- L. mivel a dohai fejlesztési napirend sikeressége kulcsfontosságú jelentőségű mind az EU, mind India számára, és mivel ez nem zárja ki a kétoldalú WTO+ megállapodásokat,
- M. mivel India az egyik legaktívabb használója a dömpingellenes eszköznek, az ilyen eljárások kezdeményezőjeként és címzettjeként egyaránt; az elmúlt évtizedben 412 vizsgálatot kezdeményezett; ezt követi az Egyesült Államok 358 és az EU 318 vizsgálattal,
- N. mivel India csak nemrégiben állította fel földrajzi árujelző (GI) rendszerét, de már 27 indiai árujelzőt regisztráltak, és több mint 40 kérelem van elbírálás alatt,
- O. mivel a szellemi tulajdonjogok érvényesítése tekintetében a WTO által előírt kötelezettségek teljesítése fontos mind az EU, mind India számára,
- P. mivel az indiai diaszpóra több mint 20 millió főt tesz ki, akik közül megközelítőleg 3 millió az EU-ban él, és évente átlag 6 000 millió USD összeget utal haza Indiába,

2006. szeptember 28., csütörtök

- Q. mivel a ma már nukleáris fegyverekkel rendelkező India és Pakisztán között 1947 óta folyamatos a – világot a nukleáris háború közelébe sodró – feszültség, amely mindkét országban gátolja a belső beruházásokat és kötelezettségvállalásokat,
- R. mivel a kőolaj iránti globális kereslet 2000 óta napi 7 millió hordóval nőtt, és ebből a növekményből 1 millió hordó Indiába kerül, ahol olaj felhasználása egyre gyorsabban növekszik; mivel évi 462 millió gallon előállításával India a világ negyedik legnagyobb etanolgyártója; mivel az Indiában felhasznált energia 70%-a importból származik, és mivel az olaj iránti globális kereslet stratégiai és politikai feszültségek okozója lehet; mivel India folyamatos növekedése új energiaellátási csatornák biztosításától függ; mivel az olaj iránti növekvő globális kereslet gazdasági instabilitás, valamint stratégiai és politikai feszültségek okozója lehet,
- S. mivel azonban India lesz az első ország Dél-Azsiában, amely megteremti stratégiai olajtartalékait,
- T. mivel 390 millió indiai él kevesebb, mint napi 1 USD-ből, és mivel az indiai növekedés egyenlőtlen hatást fejtett ki a társadalom különböző rétegeire, és csak egy igen szűk rétegnek származott haszna a változásból,
- U. mivel India leggyorsabban fejlődő állama, Gudzsarat GDP-je 1993 és 2003 között megkétszereződött, és az egy főre jutó össztermék 73%-kal nőtt; mivel ezzel ellentétben India legszegényebb állama, Bihar egy főre jutó össztermékét ugyanebben az időszakban csak 22%-kal növelte,
- V. mivel 2006. február 2-án elindult a vidéki foglalkoztatásgarancia programként ismert kezdeményezés Anantapur körzetben (Andhra Prades állam), amely alacsony jövedelmű családok egy-egy tagjának közmunka keretében minimálbér mellett évi 100 nap munkát biztosít; és mivel ez a program a vidéki szegénység felszámolására irányuló legambiciózusabb program Indiában,
- W. mivel India messze a legnagyobb haszonélvezője az általános preferenciarendszernek (GSP), 2005-ben 7 700 millió EUR összegű indiai export volt jogosult kedvezményes – vagy vámmentes vagy csökkentett vámtarifá mellett – belépésre az EU piacára; mivel ez azt jelenti, hogy India EU-ba irányuló exportjának csaknem fele, becslések szerint 17 000 millió EUR összegű export részesült az általános preferenciarendszer kedvezményeiben; mivel az indiai ruházati cikkekre kiszabott vám 12%-ról átlagosan 9,5%-ra csökkent,
- X. mivel Kína és India nyerte a legtöbbet a textil- és ruházati kvóták 2005. január 1-jei megszüntetésével, amely révén tavaly exportjuk 42%-kal, illetve 18%-kal nőtt; mivel ezzel ellentétben a legtöbb más fejlődő országbeli szállítók veszteségeket szenvedtek, bár 2005 közepén az EU visszaállította a kínai exportra vonatkozó kvótákat, és ez pozitív hatással volt az ő exportjukra az év második felében,
- Y. mivel Indiában a világon az egyik legmagasabb a gyermekmunka előfordulása,
- Z. mivel az ENSZ globális AIDS-járványról szóló 2006. évi jelentése szerint 5,7 millió ember szenved HIV/AIDS fertőzésben Indiában; mivel a jelenlegi becslések szerint India felnőtt lakosságának kevesebb, mint 1%-a HIV/AIDS-fertőzött, de mivel India a legnagyobb számú HIV/AIDS fertőzött népességű országgént így is megelőzi Dél-Afrikát, ami példázza a betegség hatását a dél-ázsiai szubkontinensen; és mivel a virágzó gazdaságú régiókban a legtöbb a fertőzéses megbetegedés, ahol a vendégmunkások és a kamionáthaladás miatt a fertőzésveszély fokozott,
- AA. mivel India földrajzi területének mintegy 80%-án fordulnak elő ciklonok, áradások, földcsuszamlások, szárazság, földrengés, valamint helyi veszélyek, és mivel a kedvezőtlen társadalmi-gazdasági feltételek és a katasztrófák együttesen a szegénység és sebezhetőség örödi körét hozzák létre,
- AB. mivel a malária és a kolera jelenléte még mindig súlyos fenyegetést jelentenek Indiában, amelyekre külön politikákat kell elfogadni,
- AC. mivel a kasztrendszer miatt fennálló tartós diszkrimináció azt jelenti, hogy India továbbra sem tudja optimálisan kiaknázni a népében rejlő potenciált és szaktudást;

2006. szeptember 28., csütörtök

Kereskedelem

1. üdvözlí India és az EU arra irányuló elkötelezettségét, hogy az ambiciózus dohai fejlesztési napirendet sikerre vigyék; e célból felhívja Indiát, hogy használja ki a G20-ak vezetőjeként élvezett pozícióját, hogy 2006 végére megszülessen egy olyan kiegyensúlyozott megállapodás, amely kedvez a fejlett országok, a feltörekvő gazdaságok és a fejlődő országok közötti kapcsolatok fejlődésének; rámutat, hogy a dohai fejlesztési napirendről folyó tárgyalások nem zárják ki a bilaterális WTO+ megállapodásokat; rámutat, hogy a sikeres dohai fejlesztési forduló eredménye csökkenteni fogja az olyan programok értékét, mint az Indiához hasonló fejlődő országok számára biztosított általános preferenciarendszer, mivel tovább csökkenti a jelenleg élvezett kedvezmények alsó határát; felhívja az Uniót, hogy kössön szabadkereskedelmi megállapodást Indiával a Chilével kötött megállapodása fő vonalait mentén, ami kölcsönösségi alapon mindkét fél exportja számára vámmentes belépést biztosít, és felhívja a magas szintű kereskedelmi csoportot, hogy e tekintetben tárják fel a kölcsönös lehetőségeket;
2. megjegyzi, hogy miközben India és az Egyesült Államok kapcsolatait minden eddigig meghaladó intenzitás jellemzi, amelyhez még egy ezelőtt egy évvel aláírt polgári célú nukleáris megállapodás is hozzátartozik, a dohai fejlesztési menetrend (DDA) jelenlegi zsákutcája megnehezítette a két ország közötti viszonyt, a kereskedelmi kapcsolatok pedig fokozatosan romlanak, mert India azzal vádolja az Egyesült Államokat, hogy ez utóbbi mindaddig nem hajlandó csökkenteni a mezőgazdasági támogatásokat, amíg a fejlődő országok meg nem nyitják piacukat a nem mezőgazdasági termékek előtt, az Egyesült Államok pedig az egyes indiai termékek vámmentes piacra jutását lehetővé tevő három évtizedes általános preferenciarendszer megszüntetésével fenyegetőzik; hangsúlyozza, hogy a dohai fejlesztési napirend pozitív eredményéhez szükség van mind az EU, mind India teljes körű támogatására; arra ösztönzi Indiát és a G20-akat, hogy ismerjék fel, hogy a mezőgazdaságra vonatkozó európai ajánlatot az Egyesült Államok részéről egy hasonlóan kell kiegészítenie, illetve a G20-nak a nem agrártermékekre (NAMA) és szolgáltatásokra vonatkozó ésszerű ajánlatának kell követnie;
3. üdvözlí a magas szintű kereskedelmi csoportnak az együttműködés javítására és a cselekvési terv fokozatos megvalósítására tett erőfeszítéseit, amely meghatározta India fokozatos részvételét nagy és közös nemzetközi projektekben, például az ITER és a GALILEO programokban; megjegyzi azonban, hogy bár a közös cselekvési terv számos területen rendelkezik a folyamatos párbeszédéről, azonban nem tartalmaz utalást a prioritásokra vagy a határidőkre nézve; felhívja mindkét felet, hogy mutassanak a hatékony stratégiai partnerség érdekében a kapcsolataik konszolidálásához szükséges politikai akaratot;
4. aggályát fejezi ki amiatt, hogy a biztató statisztikák ellenére mindkét gazdaságban számos, még kiaknázatlan kereskedelmi lehetőséggel rendelkező terület maradt; felhívja a magas szintű kereskedelmi csoportot, hogy a széles körű befogadó politikai párbeszéd részeként foglalkozzon a kereskedelem és a befektetések kérdéseivel, és tárja fel az együttműködés lehetőségeit olyan területeken, mint például a migráció, az oktatás és a kulturális csere;
5. rámutat, hogy India magas importvámjai, valamint a közelmúltban elért lényeges haladás ellenére, nem vámjellegű kereskedelmi korlátai továbbra is komoly gondot okoznak az uniós iparnak; úgy véli, hogy az ilyen protekcionista politika fenntartása a gazdasági liberalizáció után piaci torzulásokhoz és manipulációkhoz vezet; aggályát fejezi ki, hogy a WTO keretében folytatott vámtarifa-tárgyalások nem vezettek eredményre (nem történt meg a vámtarifák kötelezővé tétele és nem történt kötelezettségvállalás a maximális „kötelező” vámtarifák mellett, bár ezeket is magas szinten tartották) és amiatt, hogy a Bizottság ezután tett erőfeszítései, hogy Indiával bilaterális párbeszédet nyisson a konkrét torzulások témájáról, ez idáig sikertelenek voltak; rámutat, hogy a kereskedelmi akadályok csökkentése fokozatos javulást eredményezhet a kereskedelmi feltételekben, amelyek célja a növekedés, a foglalkoztatás és a fenntartható fejlődő előmozdítása; felhívja Indiát, hogy importvámtarifáit kösse a dohai fejlesztési napirend keretében alkalmazott rátákhoz közelebb eső szinthez és tegyen további erőfeszítéseket a nem vámjellegű korlátozások egy részének felszámolására; arra ösztönzi a magas szintű kereskedelmi csoportot, hogy bilaterális szabadkereskedelmi megállapodás révén a felek közötti kereskedelem lényegileg egésze tekintetében dolgozzon a vámtarifák megszüntetésén, így adva lehetőséget a meglévő és potenciális exportőröknek vállalkozásuk fejlesztéséhez és exportbázisuk diverzifikálásához;
6. felhívja az EU-t, hogy erősítse India nemzetközi kereskedelmi potenciálját, valamint támogassa a közvetlen külföldi befektetések vonzására irányuló erőfeszítéseit, különösen azáltal, hogy fokozza a kereskedelemhez kapcsolódó támogatást az infrastruktúra fejlesztése és az adminisztratív akadályok felszámolása céljából;
7. úgy véli, hogy a versenyszabályok és azok hatékony érvényesítése alapvető fontosságúak a liberalizáció és az ahhoz kapcsolódó szabályozási reform összes előnyének realizálásához, valamint, hogy azok hozzájár-

2006. szeptember 28., csütörtök

rulnak a gazdasági fejlődéshez és a jó kormányzáshoz; úgy véli, hogy a hatékony versenypolitika az átlátható és a gazdaság szereplői számára a diszkriminációmentes jogi keretek létrehozásával vonzza a külföldi befektetőket; rámutat, hogy az EU által az elmúlt évtizedben megkötött szabadkereskedelmi megállapodások versenyre vonatkozó rendelkezései tekintetében nincs egyetlen modell, mivel e rendelkezések tartalma a partnerországban a versenyszabályok, illetve az azokat érvényre juttató intézmények meglététől és fejlettségi szintjétől függően változik; felhívja a magas szintű kereskedelmi csoportot, hogy az EU és India között esetlegesen létrejövő kétoldalú kereskedelmi megállapodás versenyre vonatkozó rendelkezései tekintetében vizsgálja meg az elérendő célok szintjét;

8. rámutat, hogy a dömpingellenes tárgyalásokon India kezdeményezőként és eljárás alá vontként vesz részt; üdvözlő az e téren megvalósuló jó EU-India munkakapcsolatokat, és felhívja mindkét felet, hogy működjenek együtt a dömpingellenes intézkedésekkel történő visszaélések visszaszorítása és a dömping felszámolása érdekében;

9. megjegyzi, hogy az EU és India a földrajzi árujelző (GI) rendszert a termelők, fogyasztók és a kormányok számára hasznos eszköznek találja; rámutat azonban, hogy a GI-rendszer nem túl ismert Indiában; felhívja az indiai kormányt, hogy népszerűsítse a GI-rendszert, valamint bátorítsa a GI-kérelmek benyújtását; rámutat, hogy a TRIPS-egyezmény szerint a WTO-tagok az egyezményben előírtnál átfogóbb védelmet biztosíthatnak saját belső jogukban; úgy véli, hogy a bilaterális megállapodás az EU-ban és Indiában a TRIPS-egyezményen túlmenő védelmet kínálhat a GI-knek, így a közös multilaterális erőfeszítések mellett hasznos kiegészítő eszközt biztosítana;

10. rámutat, hogy Indiában a szellemi tulajdon növekvő fontossága nyilvánvaló az indiai szabadalmi irodákhoz benyújtott kérelmek növekvő száma alapján, és rámutat, hogy az indiai ipar felnőtt a globális kihívásokhoz, és üzleti stratégiája szerves részeként kutatásalapú fejlesztést valósít meg; rámutat a szellemi tulajdon jogi szabályozásának közelmúltban Indiában lezajlott reformjára, ideértve India szabadalmakról szóló (módosított) 2005. évi törvényét; rámutat arra is, hogy a rendszer felhasználóbarátabbá tétele érdekében erőfeszítéseket tettek az eljárásjogi vonatkozások egyszerűsítésére és racionalizálására; arra is rámutat, hogy az új jogszabályi kezdeményezések szerint India nagy modernizációs programot indított el valamennyi szabadalmi hivatal számára, és jelentős összegeket irányzott elő az infrastruktúra létrehozására, illetve modernizálására; felhívja Indiát, hogy e szabályozás érvényre juttatását a meglévő riói biodiverzitás-egyezménnyel és a WTO-kötelezettségekkel összhangban biztosítsa;

11. rámutat, hogy az EU is átfogó szellemi tulajdon-védelmi rendszert hozott létre az elmúlt 10 évben azáltal, hogy a legtöbb nemzeti szellemi tulajdonjogi rendszert harmonizálta, és a teljes EU-ban bevezette a közösségi szellemi tulajdonjogokat; úgy véli, hogy a legnagyobb kedvezmény elve, illetve a belső elbánás elve miatt ez a jogszabály egyaránt előnyös a szellemi tulajdonjogok EU-beli és nem EU-beli tulajdonosai számára; úgy véli, hogy a jogszabályok betartatása a szellemi tulajdon védelmének szerves része, és arra ösztönzi az EU-t és Indiát, hogy állapodjanak meg a jogszabály betartására vonatkozó intézkedések közös elveiben olyan módon, hogy azok hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek, ugyanakkor ne gátolják a törvényes feltételek mellett folyó kereskedelmet;

12. úgy véli, hogy mivel a világon minden három személyi számítógép szoftveréből legalább egyet illegálisan szereznek meg, a kalózkodás változatlanul veszélyezteti a szoftverinnováció jövőjét, ami munkahelyek és adóbevételek elvesztéséhez vezet mind Indiában, mind az EU-ban; rámutat, hogy a kormánypolitika segítségével, amely a szoftverkalózkodás elleni fellépésre és tudatosító kampányokra koncentrált, India lényeges, 2%-os csökkenést ért el a kalózkodásban 2005-ben; elismeri azonban, hogy még sokat kell tenni annak érdekében, hogy az indiai társaságok ne juthassanak tisztességtelen versenyelőnyhöz azzal, hogy a termelésben „kalózszoftvert” és „kalózshardvert” használnak fel; felhívja India állami és szövetségi kormányait, hogy tovább csökkentsék a szerzői jogbitorlás arányát; rámutat, hogy miközben a jelenlegi EU–USA erőfeszítések a szerzői jogbitorlás elleni fellépésben kezdetben Kínára és Oroszországra összpontosítanak, ezután Ázsia többi része is sorra kerül; úgy véli, hogy India érdeke, hogy konstruktívan együttműködjön az EU-val ebben az erőfeszítésben, tekintettel az IDC 2005. évi hatásvizsgálatára, amelynek becslése szerint, ha India a kalózkodási rátát a jelenlegi 72%-ról 2009-re 64%-ra tudná csökkenteni, 115 000 új informatikai munkahelyet teremtene, 5,9 milliárd USD többlet áramolna gazdaságába, és az adóbevételek 86 millió USD összeggel növekednének;

2006. szeptember 28., csütörtök

13. elismeri a gyógyszeripar fontosságát az indiai gazdaság és társadalom számára, és felhívja az indiai hatóságokat, hogy biztosítsák a nemzetközi szabványok alkalmazását az emberek és élő állatok tudományos kísérletekben történő felhasználásánál, illetve biztosítsa, hogy az ilyen kísérleteket minimális szintre csökkentsék és alternatív megoldásokat találjanak;

14. felhívja az EU-t és Indiát, hogy találjanak eredményes és tartós megoldást a TRIPS és a közegészségügy kérdésére, elősegítve az alapvető gyógyszerekhez való hozzáférést a dohai fejlesztési forduló keretében; üdvözlözi az indiai kormány által a szellemi tulajdonnal kapcsolatban tett lépéseket, különös tekintettel a gyógyszerekre; arra bátorítja az indiai kormányt, hogy a törvényt gyorsabban hajtsa végre, különös tekintettel a generikus gyógyszerek exportjára;

15. rámutat, hogy a hagyományos tudást egyre inkább értékes eszközként ismerik el mind a fejlett, mind a fejlődő országok számára, miközben a világ népességének mintegy 80%-a – ideértve a 441 etnikai közösséget Indiában – függ a hagyományos tudásból, innovációból és gyakorlatból származó termékektől és szolgáltatásoktól, hogy napi élelmiszer- és egészségügyi igényeit kielégítse; rámutat a szellemi tulajdonjogok és a biodiverzitás, illetve a genetikai erőforrások megőrzése közötti komplex jogi, politikai és társadalmi összefüggésekre; felhívja az EU-t és Indiát, hogy működjenek együtt a TRIPS-egyezménynek a riói biodiverzitás-egyezmény céljaival való harmonizálása ésszerű megoldásának megtalálásában;

16. üdvözlözi Indiának a pénzügyi szektor reformjára tett lépéseit azzal, hogy nagyrészt liberalizálta a kamatlábakat, csökkentette a bankok számára előírt államadósság tartást és csökkentette a bankok hitelezési kötelezettségét a prioritást élvező területek, például a mezőgazdaság és a kisvállalkozások tekintetében; úgy véli, hogy ahogyan India egyre jobban integrálódik a globális pénzügyi rendszerbe, a pénzügyi szektor reformja egyre sürgetőbbé válik; különösen úgy véli, hogy a pénzügyi szektor liberalizálása szükséges, hogy a szektor ellenállóbbá váljon a belső és külső megrázkódtatásokkal szemben, hozzájáruljon a betétek növekedésének ösztönzéséhez, a hitelkultúra fejlődéséhez, a magán-, illetve külföldi piaci szereplők belépéséhez; úgy véli, hogy a technikai és vezetési szakismeretek átadása hasznos szerepet tölthet be India pénzügyi piacainak fejlesztésében, és felhívja az EU-t, hogy e tekintetben ajánlja fel támogatását;

17. üdvözlözi Indiának a rúpiaszabályozás eltörlésére vonatkozó terveit azzal, hogy a részlegesen konvertálható rúpia tekintetében megszünteti valamennyi, még fennmaradó tőkeszabályozását; úgy véli, hogy ezzel megszűnik India világgazdaságba történő integrációjának egy fontos akadály, lehetővé téve az indiai magánszemélyek és vállalkozások számára, hogy szabadabban fektessenek be külföldön, illetve a nagy társaságok számára, hogy könnyebben és olcsóbban juthassanak hozzá külföldi hitelekhez, amit a jelenlegi szabályozás társaságonkénti évi 500 millió USD összegre korlátoz;

18. felhívja Indiát, hogy csatlakozzon az Atomsorompó Egyezményhez, ami a nemzetközi béke, biztonság és stabilitás fenntartása és megerősítése nélkülözhetetlen multilaterális eszköze; aggályát fejezi ki az Egyesült Államok és India, valamint a Franciaország és az India közötti nukleáris együttműködés elmélyítése miatt, tekintettel arra, hogy India nem vállalt szerződéses kötelezettséget a nukleáris biztonság tekintetében;

19. rámutat, hogy India tudomásul vette, hogy ambícióinak megvalósításához először a dél- és délkelet-ázsiai régióban rá háruló felelősségnek kell eleget tennie; üdvözlözi, hogy a kereskedelmet az India és Pakisztán közötti bizalomépítés eszközeként használják, és különösen üdvözlözi a 2006. május 2-i, mérföldkőnek számító megállapodást, amelynek célja, hogy Jammu és Kasmír megosztott régiói közötti ellenőrzési vonalon túl újra felélessze a kereskedelmet azzal, hogy megindította a tehergépkocsi-szolgáltatást a Srinagar-Muzaffarabad útvonalon, valamint egy második kasmíri buszjáratot, amely a Jammuban, illetve Kasmírban lévő Poonchot köti össze Rawalakottal Azad Jammu Kasmírban; üdvözlözi Szing miniszterelnök 2006. május 23-i kötelezettségvállalását, hogy a kasmíri rendezéshez szükséges léggör megteremtése érdekében létrehoz egy szabadabb kereskedelemmel és szabadabb mozgással, „puha határokkal” jellemezhető környezetet; felhívja Indiát és Pakisztán, hogy tegyenek további lépéseket a kereskedelemhez kapcsolódó bizalomépítő intézkedések megvalósítása útjában álló adminisztratív akadályok csökkentése érdekében, és felhívja az EU-t, hogy amennyiben szükséges, e tekintetben nyújtson technikai segítséget;

20. megjegyzi, hogy Indiához képest az ASEAN még mindig előnyt élvez a munka jobb termelékenységének, a képzett munkaerőnek és alacsony telekáraknak köszönhetően; azt is megjegyzi, hogy az ASEAN 2020-ra tűzte ki közös piaca létrehozásának időpontját, noha egyes tagállamai, köztük Szingapúr, Malajzia és Thaiföld e céldőpont 2015-re való előrehozásáért gyakorol nyomást; aggályosnak találja azonban, hogy a

2006. szeptember 28., csütörtök

SAARC-on belüli kereskedelem szintje még mindig alacsony; úgy ítéli meg, hogy túlságosan sok a kivétel a dél-ázsiai szabadkereskedelmi megállapodásban ahhoz, hogy azt szabályos szabadkereskedelmi megállapodásként kezelhessék; megjegyzi, hogy az ASEAN-országok miniszterei a közelmúltban más ázsiai országokkal, köztük Indiával, Kínával, Japánnal és Dél-Koreával létrehozandó tágabb kereskedelmi zónára vonatkozó javaslatokat vitattak meg; felhívja a SAARC-ot, hogy folyamatosan tekintse át a régióbeli kereskedelem és befektetések bővítésének lehetőségeit; úgy véli, hogy az EU-nak Indiával fenntartott kapcsolataiban befogadó regionális megközelítéssel kell élnie, és felhívja az EU-t, hogy hozzon létre „jövőkép csoportot” hasonlóan az ASEAN esetéhez, hogy az megvizsgálja az EU-SAARC kapcsolatok jövőbeni lehetőségeit;

21. megjegyzi, hogy 2006 augusztusában a SAARC Miniszterek Tanácsa ellenvetés nélkül egyetértett abban, hogy az India és Pakisztán közötti, a SAFTA keretén belül felmerült kereskedelmi vitával a SAARC kereskedelmi miniszterei még a 2007. április 3–4-én Indiában sorra kerülő 14. SAARC-csúcs előtt foglalkozzanak; továbbá megjegyzi, hogy az Európai Unió SAARC-megfigyelői státuszt kért és kapott, és részt fog venni a csúcstalálkozón; megjegyzi, hogy az az érv, hogy a kereskedelem ügyét az India és Pakisztán között hosszú ideje fennálló viszály megoldása felé tett haladáshoz kell kötni, a SAFTA késleltetett végrehajtását hangsúlyozza; felszólítja mindkét felet, hogy folytassák a politikai párbeszédet a pozitív listán szereplő elemek figyelembevételével együtt; felszólítja az EU-t, hogy adjon meg minden, e folyamat felgyorsításához szükséges támogatást, és biztosítsa, hogy a 14. SAARC-csúcsig érdemi előrelépésre kerüljön sor;

22. arra ösztönzi Indiát, mint a SAARC és a BIMSTEC tagját, hogy teljes befolyásának felhasználásával segítse a demokratikus változást és az emberi jogok tiszteletben tartását Burmában, és a továbbiakban is támogassa a békefolyamatot Sri Lankán, és nyújtson segítséget a 2006 áprilisa óta Indiába menekült mintegy 6000 főnek; ezzel kapcsolatban megemlíti az ENSZ különelőadója, Philip Alston ajánlását egy független nemzetközi emberi jogi megfigyelő delegációnak Sri Lankára való küldését illetően, hogy ez utóbbi nyilvánosan jelenthessen a nemzetközi jog mindkét fél által elkövetett megsértéseiről; továbbá kéri mind az EU-t, mind pedig Indiát, hogy támogassák ezt az ajánlást az illetékes nemzetközi fórumokon;

23. rámutat, hogy az olyan ázsiai országok, mint India és Kína, sokéves gazdasági fejlődésük ellenére még mindig alulreprezentáltak és méltánytalanul marginalizálódtak a multilaterális testületekben, többek között a Nemzetközi Valutaalapban; felhívja az EU-t és Indiát, hogy működjenek együtt az ilyen kiegyensúlyozatlanságok kiigazításában, és biztosítsák, hogy a szavazati arányokat és a vezetői pozíciókat a nemzetközi gazdasági rendszerben meglévő súlyok szerint osszák el;

24. üdvözli az indiai kormány reformjait az FDI-stratégiát illetően, valamint üdvözli a befektetési bizottság előrelépéseit; aggódalmának ad hangot, hogy a külföldi befektetők még mindig túl sok bürokráciával és helyi szinten más, nem vámjellegű korlátozásokkal találják szemben magukat; felszólítja az indiai hatóságokat, hogy folytassák a bürokrácia és a korrupció elleni harcot; felhívja a tagállami kormányokat, illetve a helyi önkormányzatokat, hogy egyszerűsítsék és egységesítsék az engedélyezési eljárásokat, és tegyenek erőfeszítéseket a nagyobb jogi átláthatóság érdekében;

25. aggályosnak tartja, hogy a külföldi befektetések engedélyezési eljárási rendszere nagy akadályt képez, e szerint az automatikus jóváhagyásra jogosult kérelmek körét minimális szinten tartják, miközben a jelentősebb kérelmek többségét esetről-esetre hagyják jóvá; aggályosnak tartja, hogy számos tisztviselő még mindig a helyi érdekeknek kedvező megkülönböztetést gyakorol; rámutat, hogy ezt a jóváhagyási és engedélyezési eljárást néhány régióban a méltánytalanság és az átláthatóság hiánya miatt is kritikával illették, miközben a jogszabályok olyan kétségbeejtően gyakran változnak, hogy igen nehéz a rendszer kiszámíthatatlanságával lépést tartani; felhívja a tagállami kormányokat, illetve a helyi önkormányzatokat, hogy az engedélyezési eljárásokat egyszerűsítsék és konszolidálják;

26. rámutat az indiai diaszpórára az indiai gazdasági növekedésre gyakorolt jelentős hatására; megjegyzi azonban, hogy a diaszpóra az indiai FDI-volumennek csak 10%-ért felelős; úgy véli, hogy mind az egyéni hazautalásokra, mind a pénzügyi befektetésekre szükség van a hosszú távú fejlődéshez; felhívja Indiát, hogy folytassa tervek kidolgozását a diaszpóra anyagi forrásainak kiaknázása érdekében, amelyre a kettős állampolgárság lehetőségének biztosítása jó lehetőséget nyújtana;

EU-India együttműködés

27. üdvözli azt a tényt, hogy a 2005. szeptember 7-i hatodik India-EU csúcson az EU és India többek között az emberi jogokról szóló párbeszéd és stratégiai partneri kötelezettségvállalás megerősítése mellett

2006. szeptember 28., csütörtök

kötelezte el magát, ami az együttműködés fejlesztését is magában foglaló közös cselekvési tervben is tükröződik, a környezeti fenntarthatóság, valamint a társadalmi és gazdasági kohézió hangsúlyozása mellett; kéri, hogy a stratégiai partnerség keretében folytassanak folyamatos párbeszédet az emberi jogok témájában; ebben az összefüggésben elismerését fejezi ki az indiai Nemzeti Emberi Jogi Bizottság e kérdésekkel kapcsolatban végzett független és lelkiismeretes munkájáért;

28. hangsúlyozza, hogy a millenniumi fejlesztési célok (MFC) teljesítésének és a szegénység elleni küzdelemnek kell az EU és India közötti stratégiai partnerség központi elemének maradnia; üdvözlí azt a tényt, hogy a legközelebbi, 2006. október 13-i EU-India csúcstalálkozó foglalkozik a millenniumi fejlesztési célok kérdésével; véleménye szerint sürgős intézkedéseket kell hozni annak biztosítása érdekében, hogy az olyan kisebbségek, mint a dalitok és az adivasik, valamint más marginális helyzetben lévő közösségek, törzsek és kasztok, illetve a népesség többi része közötti szakadék megszűnjön a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása vonatkozásában;

29. üdvözlí, hogy a 2002–2006 közötti időszak vonatkozásában az EK Indiával való fejlesztési együttműködése hangsúlyt fektet az egészségügyre, az oktatásra, a vízre és a környezetvédelemre, valamint hogy a közös cselekvési tervben kötelezettséget vállalnak arra, hogy az egészségügyi és oktatási ágazatban elmélyítik az együttműködést a fontos indiai szociális ágazatbeli programok kiegészítését szolgáló fejlesztési együttműködés fokozása céljából, beleértve konkrét fellépéseket, amelyek a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok, különösen a nők elleni diszkrimináció hatékony módon történő megszüntetésére irányulnak; kéri továbbá, hogy a cselekvési tervben sürgessenek intézkedéseket a lánygyermek oktatásának előmozdítására, ezzel teljesítve a 2. és 3. millenniumi fejlesztési célt;

30. üdvözlí a Bizottság nyilvános konzultációját az EU kereskedelmi stratégiájának és a Kínával fennálló gazdasági kapcsolatainak teljes felülvizsgálatáról; úgy véli, hogy India hasonló, bár más természetű kihívást jelent az EU ipara számára; felhívja a Bizottságot, hogy folytasson hasonló eszmecserét India vonatkozásában is, hogy EU-s szinten biztosítani lehessen e kapcsolatok politikai, gazdasági és kereskedelmi irányítását;

31. úgy véli, hogy az Uniónak kiemelt figyelmet kell fordítania az indiai KKV-szektorra, ezért a polgárok által javasolt, piacvezérelt helyi projektek finanszírozását elősegítő intézkedéseken keresztül a KKV-k megerősítését javasolja;

32. hangsúlyozza, hogy az EU fejlesztési együttműködésének együtt kell működnie Indiával mint feltörekvő nemzetközi adományozó országgal a fejlődő országokban megvalósítandó konkrét projektek kapcsán való tapasztalatcsere és együttműködés révén; hangsúlyozza, hogy az indiai tapasztalatokból tanulva az EU hatékonyabbá és eredményesebbé teheti fejlesztési segélyezését;

33. rámutat arra, hogy az indiaiaknak vannak fenntartásaik az EU-val kapcsolatban, és azt a jobb megértés érdekében tanulmányozni kívánják; üdvözlí a 33 millió EUR-s Erasmus Mundus ösztöndíjprogramot, amely különös hangsúlyt fektet a tudományos és technológiai együttműködésre; az ezen a téren elért indiai sikerek tanulságai ösztönzést adhatnak az EU teljesítményének az információs társadalom alapját képező piramis, nevezetesen az oktatás, a kutatás-fejlesztés és az innováció tekintetében; üdvözlí a Delhi Egyetemen létrehozott Jean Monnet európai tanulmányok tanszékvezetői pozíciót, mint az EU-India kapcsolatok megerősítését szolgáló fontos kezdeményezést; úgy ítéli meg, hogy az európai felsőoktatási intézményeknek meg kell kétszerezniük ezt a kezdeményezést, azzal, hogy nagyobb hangsúlyt fektetnek az indológira és ezeknek a kurzusoknak megfelelő marketinget biztosítanak; javasolja, hogy az érintett európai felsőoktatási intézmények fontolják meg a Harvard Business School által a közelmúltban Mumbaiiban nyitott kutatóiroda példája alapján hasonló irodák Indiában történő nyitását a lehetőségét; felhívja a bizottsági küldöttséget és a tagállamok követségeit, hogy működjenek együtt az indiai hatóságokkal az EU igazi szerepének népszerűsítésében és úgy véli, hogy a kulturális csere segítene kialakítani a konstruktív együttműködés széles körű társadalmi támogatottságát, valamint, hogy a szakmai és üzleti cserék is hasznosak lehetnek mind a kölcsönös kulturális megértés, mind a kétirányú információáramlás elősegítése szempontjából; rávilágít a Japán és Korea vonatkozásában meglévő vezetői tréningprogram – „népek közötti csere” – sikerére, és azt tanácsolja a Bizottságnak, hogy a programot a megfelelő finanszírozással terjessze ki Indiára;

34. megjegyzi, hogy az Európai Unió üzleti közösségének egyes csoportjai ijedően keveset tudnak az indiai piaci viszonyokról; felszólítja az Európai Uniót, hogy az uniós üzleti közösség tapasztaltabb, különösen a kis- és közepes vállalkozásokat képviselő tagjaival szisztematikusabban kötelezze el magát e csoportok ismereteinek lépésről lépésre történő megváltoztatásáért, rávilágítva az Indiában rejlő, nagyon is jelentős üzleti lehetőségekre;

2006. szeptember 28., csütörtök

35. ajánlja a Bizottságnak, hogy tárja fel, illetve mélyítse el a konkrét EU–India programokat az olyan területeken, mint a felsőoktatás vagy a szakképzés; valamint a diákok, tanárok és kutatók cseréjének ösztönzését szolgáló programokat;

36. elismeri, hogy az indiai szoftver- és szolgáltatási ágazat mérete az elmúlt öt évben megháromszorozódott, és ma már eléri a 20 milliárd EUR értéket; rámutat, hogy e növekedés tekintélyes része a fejlesztési munkát Indiába kihelyező nyugati kereskedőktől származik; úgy véli, hogy az EU számára előnyös lehet a magasan képzett indiai szakemberek és szakmunkások nagyobb beáramlása; ám ugyanakkor el kell kerülni azt, hogy ez az indiai fejlesztési kapacitást illetően agyelszíváshoz vezessen; felhívja a magas szintű kereskedelmi csoportot, hogy találjon lehetőséget a 4. modul szerinti a szakképzett munkások szabad mozgásáról szóló megegyezés megkötésére abból a célból, hogy az indiai informatikusok tanulmányaik elvégzése után az EU-ban dolgozhassanak, így biztosítva szakképzett munkaerőt, és bizonyítva, hogy az EU felsőoktatási rendszerének befektetése megtérül; rámutat, hogy a szoftvertársaságok mágnesként vonzzák a kapcsolódó vállalatokat és szolgáltatásokat, valamint a hozzájuk társuló infrastrukturális igények lökést adhatnak a regionális gazdaságnak, és további munkalehetőséget teremthetnek a helyi lakosság számára;

37. rámutat, hogy 2003 és 2008 között 200 000 uniós munkahelyet lehet kihelyezni, elsősorban Indiába; arra is rámutat, hogy 2010-re Indiában 160 000 idegen nyelvű szakértőre lesz szükség, míg mindössze 40 000 indiai fog majd ezekre az állásokhoz megfelelő képesítéssel rendelkezni; tekintve, hogy mintegy 30 000 uniós szakértő már Indiában dolgozik, úgy véli, hogy nyilvánvaló lehetőségek vannak az Indiába költözni hajlandó képzett európaiak számára, és ez a trend az EU és India között az „agyelszívás” helyett az „agycserét” biztosítaná;

38. javasolja, hogy a tagállamok és a Bizottság biztosítsák a megfelelő keretet a gazdasági társaságok és az egyetemek számára, hogy használhassák India gyorsan növekvő gazdasági fejlődését bizonyos területeken, mint például a szoftver-, illetve a filmipar;

39. rámutat, hogy az indiai növekedés hatása a globális energiakeresletre energiabiztonsági aggályokat vet fel; rámutat, hogy India még most is súlyos energiahányattól szenved, és túlzottan függ a kőolajtól és a széntől, e két drága és környezetszennyező fosszilis fűtőanyagtól; rámutat, hogy India erőfeszítései a gázellátás biztosítására és a nukleárisenergia előállítására e helyzet két konkrét eredménye; rámutat, hogy még akkor is, ha India valóban állít elő nukleáris energiát, az akkor is csak villamosenergia-szükségletének kevesebb mint 5%-át, és összes energiaszükségletének mindössze 2%-át adná; úgy véli, hogy a nukleáris energia előállítására irányuló erőfeszítések visszalépést jelentenének a klímaváltozás megfékezésére és az energiatakarékosság előmozdítására irányuló gleneagles-i G8-kötelezettségvállalástól; úgy véli, hogy irányváltás hiányában a környezet pusztulása India jövőbeni gazdasági fejlődésének súlyos gátjává válhat;

40. rámutat, hogy a megújuló energia hasznosítása elősegítésének nagy hagyományai vannak mind Indiában, mind az EU-ban, és úgy véli, hogy a megújuló energiaforrások, mint a nap-, a szélenergia, illetve a biomassza, gyakorlatilag megvalósítható lehetőségeket kínálnak, együtt az energiahatékonyságba történő nagy befektetésekkel, amelyek kielégíthetik a hosszú távú energiaszükségletet; üdvözli India erőfeszítéseit e tekintetben, többek között saját vidéki biogáz digesztereit és napelemeit (ezeket a falusi otthonok és műhelyek áramellátására használják), illetve a közelmúlt sikerét abban, hogy India kiépítette a világ negyedik legnagyobb szélérőműrendszerét; úgy véli, hogy miközben a világ legszegényebb népeit a növekvő olajkereslet kedvezőtlenül érinti, amit a növekvő olajárak miatti indonéziai lázongások is mutatnak, Indiának változatlanul szélesebb körben kellene támogatnia a helyi megújuló energiaforrások fejlesztését Ázsiában, mint ahogyan már teszi Bhutánban; üdvözli az India–EU energiapanel létrehozását, és az energiabiztonság és energiapiaci reformok, a megújuló energia és az energiahatékonyság terén további együttműködésre hív fel; úgy véli, hogy Indiának és az EU-nak a továbbiakban is az innovatív fenntartható energiafejlesztés révén kell meghatározniuk a globális energiaszerkezetet, miközben megfelelnek a klímaváltozással kapcsolatos normáknak;

41. rámutat arra, hogy miután India földrajzilag sokszínű, termékeny környezet a kőolaj és a földgáz szempontjából, ám ez idáig az állami szektor által vezetett kutatás nem a vállalkozó szellemnek megfelelő úton haladt; rámutat azonban arra, hogy az európai energiatarsaságok belépésével ez a helyzet máris válto-

2006. szeptember 28., csütörtök

zik, például a brit Cairn Energy 2004-ben több kőolajlelőhely felfedezéséről számolt be Radzsasztánban (a becslések szerint a legnagyobb 500 millió hordónyi kiaknázható készletet tartalmaz); felhívja Indiát, hogy ösztönözze az erőteljesebb kőolaj- és földgázkutatást azzal, hogy nagyobb ösztönzést biztosít az európai kutatótársaságok hatékonyságának és szakértelmének bevonása érdekében;

42. rámutat arra, hogy Indiában a biodízel-termelés költsége mintegy harmada az európainak, valamint, hogy India a közelmúltban határozott biodízel-finomítási programjának bővítéséről; rámutat, hogy India bővíti etanoliparáját, és a kormány különféle pénzügyi ösztönzőket vezetett be, ideértve a forgalmi adó csökkentését, az etanolra, illetve az etanollal kevert üzemanyagokra kivetett jövedéki adó csökkentését; úgy véli, hogy az étkezésre nem alkalmas jatropha megvalósítható lehetőséget kínál bioüzemanyag előállítására India számára, mivel a növény minimális befektetés mellett félsivatagos és sivatagos talajokban is megterem, ezért ösztönzi az ez irányú EU–India együttműködést; úgy véli, hogy az ilyen programok amellet, hogy mintegy 17 millió új munkahelyet teremthetnek, és jövedelmet biztosíthatnak a hátrányos helyzetű vidéki közösségeknek, csökkenthetik India függőségét a külföldi kőolajtól, de csak akkor, ha az ilyen programokat fenntartható módon hajtják végre;

India gazdasági és társadalmi helyzete

43. rámutat, hogy a nemzetközi kereskedelem a gazdasági növekedés és a szegénység elleni küzdelem erőteljes hajtómotorja lehet, de nincs mágikus ereje, és a kereskedelem reformja a fejlesztéspolitika kiegészítője; úgy véli, ahhoz, hogy népét kiemelje a szegénység csapdájából, és előbbre juthasson a gazdasági fejlődés létráján, Indiának az olyan üzleti környezet létrehozására kell összpontosítania, amely az ipar és a szolgáltatások szélesedő skáláján mélyíti el a világgazdasági integrációt;

44. üdvözl, hogy India humán erőforrás-fejlesztéséről szóló legutóbbi ötéves terve (2002–2007) egyre inkább elismeri a külgazdasági környezet, a kereskedelem és a befektetések jelentőségét;

45. rámutat, hogy az indiai államok közötti különbségeket tovább mélyítette, hogy olyan államok kaptak szabad rendelkezést pénzeszközök felett, ahol a politikai és fiskális vezetés színvonala kérdéses; úgy véli, hogy a szegénység mérséklése az állami erőforrások vidéki területekre és az infrastrukturális fejlesztésbe történő átirányítástól függ, mivel ez támogathatja az ipari és szolgáltatási tevékenységek terjedését; felhívja Indiát, hogy az egységességre való törekvés és a megfelelőbben irányított liberalizáció érdekében léptessen életbe megfelelő kiegészítő gazdaságpolitikákat, beleértve az adóharmonizációt, és a finanszírozási alapok hatékony felhasználását számukra lehetővé téve összpontosítson a legszegényebb államok kapacitásépítésére; elismerését fejezi ki a gazdasági növekedés India bizonyos régióira gyakorolt fejlesztési hatásával kapcsolatban és felhívja a Bizottságot, hogy támogassa Indiát abban, hogy levonja a tanulságokat azon államok tapasztalatai alapján, amelyek India fellendülése idején prosperáltak, és terjessze a legjobb gyakorlatokat annak érdekében, hogy a kritikus beruházások az elmaradott régiókba, az alulreprzentált társadalmi csoportok lakta környezetbe kerüljenek;

46. aggályát fejezi ki a városi és vidéki területek közötti egyre szélesebbre nyíló jövedelmi olló miatt Indiában; azt tanácsolja az indiai hatóságoknak, hogy ismerjék el a mezőgazdaság pangását a vidéki területeken, és dolgozzanak ki programokat a mezőgazdaság teljesítményének növelésére ezeken a területeken, hogy hatékonyabban küzdhessenek meg a vidéki szegénységgel;

47. rámutat, hogy a drasztikus növekedés ellenére India infrastruktúrája részben még mindig egy fejlődő országhoz hasonlatos a szegényes közlekedési hálózatával és a gyakori áramkimaradásokkal; megjegyzi, hogy a 2010-es Nemzetközösségi Játékok lehetőséget nyújt az európai vállalatoknak, hogy versenybe szálljanak a legfontosabb infrastruktúra-projektekért; felhívja Indiát és az EU-t, hogy törekedjenek a kereskedelmen alapuló infrastrukturális fejlesztésre a köz- és magánszféra befektetéseinek bevonásával, biztosítva az átláthatóságot, a hiteles szabályozási környezetet és egyenlő esélyeket a magánbefektetők és a kormány között; ennek megfelelően szükségesnek tartja az Európai Beruházási Bank kölcsöneinek felhasználását, amely megbízatásának középpontjában – Ázsia és Dél-Amerika esetében – a termelő beruházások állnak; felhívja Indiát és az EU-t, hogy e befektetéseket a vidéki területekre összpontosítsák, biztosítva a jobb vízellátást és közegészségügyet, javítva a közlekedési hálózatokat, különösen a különféle időjárási viszonyok között használható utakat, és javítva a villamosenergia-hálózat teljesítményének minőségét;

2006. szeptember 28., csütörtök

Fejlesztés és környezet

48. elismeri az indiai kormánynak a szegénység felszámolásában elért komoly sikereit, de megjegyzi, hogy a folyamatos gazdasági növekedés ellenére továbbra is hatalmas egyenlőtlenségek tapasztalhatók, és India népességének még mindig nagyjából 30%-a él a szegénységi küszöb alatt; különösen aggasztónak találja a lakosság hátrányos helyzetű rétegeinek helyzetét, elsősorban a nőket, a gyermekeket és a vidéki népességét, mint például a dalitok és az adivasik (bennszülött törzsek és népek); felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy működjenek együtt az indiai kormánnyal e csoportok helyzetének javítása érdekében, és vizsgálják meg a jövőbeli együttműködés lehetőségét, hogy miként járulhatnak hozzá a nemi és kaszt szerinti diszkrimináció megszüntetéséhez;

49. aláhúzza, hogy az egymást követő indiai kormányok figyelemre méltó erőfeszítéseket tettek a kaszt-rendszer okozta diszkrimináció felszámolására; úgy véli azonban, hogy még igen sok a tennivaló;

50. sürgeti az EU-t, hogy ösztönözze és hajtsa végre az indiai új gazdaságból nagyrészt kizárt és a fejlesztési programokban, illetve katasztrófákat követő helyreállításban hátrányosan megkülönböztetett kisebbségek társadalmi-gazdasági fejlődését biztosító intézkedéseket, többek között az uniós székhelyű magánvállalatoknál és befektetőknél való egyenlő foglalkoztatási esélyek előmozdítása, illetve a dalitokra is kiterjedő fejlesztési programok bátorítása, valamint olyan mutatók használata révén, melyek megmutatják, hogy a dalitok milyen mértékben vesznek részt az új gazdaságban;

51. rámutat annak fontosságára, hogy az indiai kormány legyen figyelemmel a társadalmi kohézióra, a környezetre és a fogyasztók jogaira fejlődési folyamata során;

52. üdvözli az EU és India közötti együttműködést a környezetpolitika terén, valamint azt, hogy a közös cselekvési programban a környezetvédelmi politikát az egyik együttműködési ágazatként jelölik meg; rámutat, hogy az EU-nak és Indiának, mint nagy globális szereplőknek, központi szerepet kell játszaniuk a globális környezet jobb irányítására irányuló nemzetközi erőfeszítésekben; a gazdaságfejlesztési együttműködés során a környezeti vonatkozások folyamatos hangsúlyozására hív fel;

53. hangsúlyozza, hogy az egyre fokozódó indiai környezetrombolás elképzelhetetlen gazdasági, társadalmi és környezeti következményekkel jár, egyre fokozódó problémát jelent, különösen a jelentős számú szegénységben élő indiai népesség számára, és hangsúlyozza az EU és India mielőbbi együttműködésének fontosságát ezen a területen;

54. üdvözli India elkötelezettségét a millenniumi fejlesztési célok mellett; rámutat, hogy India 10. éves terve felvázolja az ország humánfejlesztési céljait a következő 5–10 évre, amelyek többnyire ambiciózusabbak, mint a millenniumi fejlesztési célok, bár aggódik amiatt, hogy India képes lesz-e e célokat 2015-re teljesíteni, mivel az ENSZ Millennium Projektjének állítása szerint India várhatóan a nyolc millenniumi fejlesztési célból négyet nem tud majd teljesíteni; úgy véli, hogy a kereskedelemhez kapcsolódó segítségnyújtás lehetővé teheti India számára a felzárkózást; felhívja az EU-t, hogy működjön közre az Indiában kiemelt szerepet betöltő univerzális oktatási és vidék-egészségügyi programokban és adjon bátorítást a fiataloknak a munka világába való bevonását elősegítő programoknak; úgy véli, hogy az EU az esélyegyenlőségi problémákat a nők számára megélhetést biztosító termékek kereskedelmén, valamint a nőket foglalkoztató szolgáltatóágazatok kereskedelmének megkönnyítésén keresztül orvosolhatja;

55. rámutat, hogy az összekapcsolhatóság egyike az ENSZ millenniumi fejlesztési céljainak, és az ENSZ főtitkára, Kofi Annan amellett érvelt, hogy a fejlődő világ minden falvában teremtsék meg az összekapcsolhatóság feltételeit 2015-re annak érdekében, hogy a szabadság, a jólét és a lehetőségek egyenlőtlenségei megszűnjenek; üdvözli az olyan kezdeményezéseket, mint a „Lyuk a falban internetes oktatási kísérlet”, amelynek során több mint 150 nagyteljesítményű számítógépet helyeztek el billentyűzettel, egérrel és webkamerával felszerelve 50 helyszínen a delhi szegénynegyedektől a vidéki India számos pontjáig, lehetővé téve a korábban analfabéta fiúk és lányok ezreinek, hogy ne csak informatikai készségeket és az általános iskolai oktatás bizonyos elemeit sajátítsák el, hanem, hogy nőjön az érdeklődésük is; úgy véli, hogy az ilyen projektek bár nem helyettesíthetik az osztálytermet a tanárral, áthidalhatják a szakadékokat azoknak a gyermekeknek az esetében, akiknek nincs lehetőségük a hagyományos oktatási rendszerben való részvételre; felhívja

2006. szeptember 28., csütörtök

Indiát, hogy ossza meg informatikai fellendülésének hasznait lakossága azon 98%-ával, akiket e fellendülés még nem érint, és ilyen projektek felé – amelyek becsült ismétlődő éves költsége gyermekenként és naponta kevesebb, mint 2 cent – irányítson befektetéseket, illetve támogatásokat;

56. rámutat, hogy India volt az általános preferenciarendszer egyik legfőbb kedvezményezettje átlagosan 80%-os, több ágazatot érintő hasznosítási rátával, ideértve az állati termékeket (88%), drágaköveket és ékszereket (85%), szállító berendezéseket és közönséges fémeket (83%); rámutat, hogy India ruházati exportjának 40%-a, amelynek értéke meghaladja a 3 milliárd EUR-t a teljes export 4,8 milliárd EUR-s értékéből, valamint India cipőexportjának kilenczede – összesen 600 millió EUR a teljes export 675 millió EUR-s értékéből – húzott hasznat az általános preferenciarendszereből; rámutat arra is, hogy azok az országok, amelyek saját szövőiparral rendelkeznek, mint India, sokkal jobban tudták hasznosítani az általános preferenciarendszert, mint az olyan országok mint Banglades, amely importált kelmét dolgoz fel ruházati iparában, és amely nehézségeket tapasztalt az általános preferenciarendszer alkalmazása során az EU származási szabályai miatt; üdvözli az EU azon gyakorlatát, hogy ezeket a rendszereket és szabályokat felülvizsgálja, és ösztönzi e szabályok egyszerűsítését és racionalizálását; üdvözli azt a javaslatot, hogy a termékspecifikus származási szabályokat egységes, mindenre kiterjedő kritériummal váltsák fel, hogy a jogosult országok könnyebben alkalmazzassák a rendszert;

57. aggályát fejezi ki amiatt, hogy a világ meglévő tigrisállományának 60%-a Indiában van, és az egész Indiára tervezett, de késedelmeskedő tigrisszámlálás a létszám csökkenését mutathatja, és az állomány a kritikusan alacsony, 1 500-as szintre csökkenhet; elismeri, hogy a vadállatfajokkal folytatott illegális kereskedelem értékét már csak a nemzetközi illegális kábítószer-kereskedelem haladja meg, és bizonyos fajtákkal, például a tigrisekkel folytatott kereskedelem, illetve a kizsákmányolás szintje olyan magas, hogy e fajták populációi súlyosan csökkennek; megköveteli a vadpéldányok, illetve vadtermékek importjának hatékonyabb figyelemmel kísérését a Veszélyeztetett fajok kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) betartása érdekében, és követeli a jogszabályok betartatását, hogy a veszélyeztetett fajokat megvédhessék a kipusztulás veszélyétől; felhívja az EU-t, hogy ajánlja fel együttműködését és technikai segítségnyújtását Indiának, és segítsen fenntartani India biológiai sokszínűségét, valamint segítse küzdelmét az illegális vadkereskedelem ellen; felhívást intéz, általában is a tigrisek védelmére és a tigrisbőrrel, csontokkal és testrészekkel folytatott kereskedelem elleni fellépésre többek között a vámügyi együttműködés révén, amelyet az EU–India Környezeti fórum következő ülésének napirendjére kell tűzni;

58. rámutat, hogy a kereskedelem liberalizálása az árak letörésével mind az EU-ban, mind Indiában kitette a gazdákat a globális versenynek, miközben az állami támogatások csökkentése megdrágította a mezőgazdasági tevékenységet számukra; aggályát fejezi ki amiatt, hogy Indiában a gazdák egyre inkább az exporttermelésre szerződnek ahelyett, hogy helyi termékeket termelnének, ami a szegény vidéki területeken alultápláltsághoz vezet; aggódik amiatt, hogy India mezőgazdasági termelésének több mint a fele sok esetben kárba megy a hűtőházak és logisztikai létesítmények elosztási lehetőségek hiánya miatt; megjegyzi, hogy miközben a földművelési ágazat nem nyitott a külföldi befektetések előtt, az európai uniós cégek a nem terménnyel összefüggő, a mezőgazdaságot kiegészítő ágazatokban, amelyek nyitottak a külföldi befektetések előtt, találhatnak befektetési lehetőségeket, amelyek sok tárolási problémát is megoldanának; arra ösztönzi Indiát, hogy a kereskedelemhez kapcsolódó infrastruktúrára és a vidéki mezőgazdasági területekre irányítson pénzeszközöket, segítve a gazdákat a globalizáció kihívásaihoz való alkalmazkodásban, és aknázza ki a mezőgazdasági termékeket feldolgozó ágazatban kialakítható partnerségek lehetőségét;

59. sürgeti az EU-t, hogy nemzetközi fórumokon ösztönözze az Indiában alapított külföldi vállalkozások nagyobb vállalati felelősségvállalását, ugyanakkor sürgeti, hogy szülessen megállapodás az indiai kormánnyal arról, hogy létrehoznak egy, a munkavállalók jogait az indiai székhelyű hazai és külföldi vállalatoknál hatékonyan ellenőrző megfigyelő rendszert;

60. az EU és India közötti megbeszélésekre hív fel a befektetésekkel kapcsolatban annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a külföldi befektetők szociális és politikai felelősségét; hangsúlyozza, hogy a befektetők jogai kötelezettségekkel járnak együtt, és hogy a befektetőknek legalább a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) alapvető munkaügyi előírásait alkalmazniuk kellene;

61. üdvözli India elkötelezettségét a gyermekmunka megelőzése iránt, valamint a gyermekmunka megszüntetéséről szóló nemzetközi programban és az INDUS gyermekmunka-programban való részvétel iránt; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a gyermekmunka gyakori jelenség Indiában; felhívja Indiát, hogy működjön együtt a Nemzetközi Munkaügyi Szervezettel (ILO), és írja alá a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló 138. egyezményt, valamint a gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló 182. egyezményt; felhívja Indiát, hogy hozzon intézkedéseket a modern rabszolgaság, a gyermekmunka és a női munkaerő kizsákmányolása valamennyi formája elleni hatékony fellépés érdekében, hogy biztosíthassa a munkavállalók alapvető jogait,

2006. szeptember 28., csütörtök

valamint megelőzhesse a szociális dömpinget; fogadja el az ILO meghatározása szerinti „tisztes munká” elvét; emlékeztet a nemzetközi emberi jogi egyezményeknek és munkaügyi normáknak megfelelő különféle kereskedelmi megállapodások fontosságára;

62. hangsúlyozza, hogy az EU-nak nyomást kell gyakorolnia az indiai kormányra, hogy a lehető legsürgősebben birkózzon meg az Indiában milliókat érintő kényszermunkával; felhívja Indiát, hogy ratifikálja a szervezkedési és a kollektív tárgyalási jogról szóló 98-as egyezményt;

63. úgy véli, hogy Indiának a lehető legsürgősebben ratifikálnia kell a még hátralevő ILO-egyezményeket, és azokat alkalmaznia kell, hogy biztosíthassa a hosszú távú fejlődést, és javíthassa a társadalom legszegényebb rétegeinek életminőségét;

64. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU és India közötti fejlődő kereskedelmi kapcsolatokat nem lehet elválasztani az emberi jogi reformoktól Indiában;

65. rámutat, hogy a jelenlegi indiai kormány nyíltabban elismeri a HIV/AIDS terjedésével összefüggő problémákat; úgy véli, hogy a HIV/AIDS terjedése megállíthatja India fejlődését; rámutat, hogy az egészségügyi ellátáshoz való korlátozott hozzáférés és a tájékozottság alacsony szintje felelős a betegség terjedéséért; üdvözlí, hogy India fokozta a HIV/AIDS okozta problémák megoldására hivatott programokat és finanszírozásukat, valamint felhívja az EU-t, hogy támogassa Indiát a nagy kockázatnak kitett egyéneket és közösségeket segítő programok bővítésében; ezért üdvözlí a Nemzeti AIDS Ellenőrzési Szervezet (NACO) felvilágosító tevékenységét a falusi és a városi lakosság körében;

66. úgy véli, hogy a közelmúlt természeti katasztrófái, különösen az indiai-óceáni szökőár és a dél-ázsiai földrengés, rávilágítottak a katasztrófákra reagáló ügynökségek és szervezetek sokasága közötti kreatívabb és tartalmasabb együttműködés szükségességére; rámutat, hogy az UNESCO Óceánográfiai bizottságán keresztül aktív szerepet vállalt az Indiai-óceán térségében telepítendő szökőár figyelmeztetőrendszer létrehozásában, és az ENSZ koordinálja a Hyogo Cselekvési Keret, egy 10 éves természeti katasztrófakockázat-csökkentési terv megvalósítását; felhívja Indiát, az EU-t és tagállamait, hogy támogassák ezeket a kezdeményezéseket annak érdekében, hogy a természeti katasztrófák ismétlődésének és súlyosságának előrejelzésével, illetve a humanitárius erőfeszítések és a kormányzati mentőügynökségek közötti szinergia révén növelni lehessen a katasztrófa utáni támogatás fenntartható hatékonyságát;

67. szükségesnek tartja, hogy évente parlamenti csúcstalálkozót tartsanak az éves EU-India csúcstalálkozóval egyidejűleg vagy azt közvetlenül megelőzően, mivel ez általában az Európai Parlament hivatalos részvétele nélkül történik; úgy véli, hogy az ilyen csúcstalálkozók lehetővé tennék a parlamenti testületek közötti kapcsolatokat fejlesztését, a különbözőségek jobb megértését, és közelebb hozhatnák a két oldal demokratikus rendszerét;

68. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen tegyen jelentést az Európai Parlamentnek az Európai Unió és az India közötti Közös cselekvési terv megvalósításának előrehaladásáról;

*

* *

69. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Indiai Köztársaság kormányának és parlamentjének.